

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Свідки Христові.

Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі.

Дії Апостолів 1:8

Сьогодні я з вами хочу поговорити про свідків. Часто в нашому розумінні слово «свідок» асоціюється з поняттям „Свідки Єгови“, „Вартова Башта“ і тому подібне. Я вам розповім про інших свідків – перших свідків Ісуса Христа, свідків життя, свідків смерті і воскресіння, а також вознесення Його на небо. Свідків, які були з Ісусом всі три роки і які залишалися з ним духовно до кінця свого життя. Цими свідками були апостоли і всі учні Ісуса, які були з Ним. Свідками ставали також і ті, хто пережив духовну зустріч з Христом і міг засвідчити про це.

Отже, свідки та їх відношення до П'ятидесятниці. Коли Ісус вознісся на небо, його учні не знали, що робити далі: піти в Єрусалим і чекати? Можна, але страшно, бо Ісуса розіп'яли, то, напевно, і учнів захочуть у в'язницю посадити. Що ж робити? Свідчити про Ісуса, але хто повірить, та і страшно? Хто такий цей Дух Святий і що може означати „одягнутися силою з висоти“?

Так у страху провели учні ці 10 днів. Це нам зараз дуже просто читати про те, що пішли ці апостоли до Єрусалиму, але чи знаєте, які труднощі вони мали, перебуваючи в Єрусалимі? Боячись людей, ховаючись від них по хатах, вони все ж дочекалися обіцяного Ісусом Духа Святого. Яка це була радість, який це був переверот у житті учнів. І мені здається, що саме Святий Дух виправив всі помилки апостолів і дав відповіді на всі запитання. Спочатку це були налякані люди, які боялися навіть Ім'я Ісуса згадати, тепер вони стали

безстрашними борцями за віру. Спочатку вони боялися слово сказати про Ісуса, тепер стали великими свідками аж до краю землі. Дух Святий справді зробив свою роботу, Він дав силу учням, одягнув їх духовною силою з висоти.

День зіслання Святого Духа був великим днем, коли декілька простих людей, рибалок, осяяні ласкою Святого Духа, зі Словом Господнім на вустах виступили проти цілого позанського світу і перемогли. (вірш 8)

Щоб бути хорошим проповідником потрібно багато знати. Є навіть спеціальна наука, яка вивчає як саме потрібно вимовляти слова, як сказати, яку паузу зробити, чи як жестикулювати. Ця наука – риторика. Фарисеї і книжники багато про це знали. Але свідки могли про це знати прості рибалки? Як міг так чудово говорити простий рибалка – Петро, який знав лише, що таке сім'я та риба? Ви можете прочитати першу проповідь апостола Петра (Дії 2:14-35) і побачити, що це були не прості слова рибалки, це була справжня проповідь, оскільки після таких слів відразу 3000 осіб охрестилися і повірили в Ісуса Христа. І це були не прості слова. Це був результат того, що на апостолів зійшов Дух Святий, який і допомагав свідчити.

І справді, одягнувшись у силу Духа Святого, ці учні стали безстрашними свідками величчя Божої, починаючи з Єрусалиму і аж по цілому світу. Вони несли людям вість про спасіння, яке можна мати в Христі Ісусі. Учні стали свідками.

Ми читали про одне чудо – говоріння різними мовами. Тоді в Єрусалимі зібралося дуже багато народу з різних куточків землі, які крім арамейської, мови яка була поширена за часів Ісуса, знали також мову того народу, де вони жили. Ті, хто прийшов з Греції, знали грецьку мову, хто прийшов з Єгипту, знали мову, на якій розмовляли в Єгипті.

ст.1-2 Проповідь: «Свідки Христові»

ст.3-5

Роздуми:
«Харизматичний рух –
від Бога чи від диявола?»

ст.6

Стаття: «Слово та мова»

ст.8-9

«Зачаровані дітки» -
актуально

ст.7-8

Історія громади с.Руда,
Хмельницької області.

ст.10

**Дитяча
сторінка**

**ст.
11-12**

Новини, різне

Але, що ці люди чують в Єрусалимі? Прості люди, рибалки, говорять тими мовами, які всі розуміють у кожного вдома: парфяни, мідяни, ... (Вірші 2: 9-11) – усі вони чують про великі діла Божі мовами того народу, де народилися. Для чого це робилося? Для того, щоб всім народам, всім расам по цілому світу розповісти про великі діла Божі на рідній для них мові. Це було перше свідчення учнів Христових, перша проповідь про діла Божі. Це було справді надзвичайне явище.

Вірш 1:8 – є своєрідним коротким оглядом всієї книги Дію Апостолів, та, напевно, коротким оглядом всього їхнього життя. Учні Христові справді стали свідками – свідками Христовими. Перші 7 розділів цієї книги описують свідчення в Єрусалимі, у 8 розділі йдеться про свідчення в містах Самарії, а з 9 розділу розпочинається опис свідчення учнями Христовими по всій землі, наприклад, з подорожі апостола Павла аж до Риму.

Один пастор сказав, що церква складається із свідків, що постіюно у русі і в пошуку людей, які ще не знають про Ісуса і про Його прихід. І суть тут в тому, що коли всі народи почують звістку про спасіння, тоді приїде Ісус і тоді ніхто не зможе сказати: „Я не чув“, чи „Мені не казали“.

Як саме ці слова про апостолів відносяться до кожного з нас?

По-перше, чи зодягнулися ви силою з висоти, чи маєте ви Духа Святого у своєму серці? Чи дійсно Господь працює там? Якщо ви скажете, що у вашому серці немає ще Духа Святого, тоді виникає питання: чому ви такі жорстокосерді, і настільки грішні, що навіть не дозволяєте Духу Святому працювати там?

З іншого боку, якщо ви кажете, що у вашому серці є Дух Святий, тоді постає інше запитання: чому ви не свідчите про Господа? Де ті люди, яким ви розповіли про Спасителя Ісуса, яким ви свідчили про спасіння, життя вічне? Чому цих людей немає в церкві?

Є дуже цікаві слова Ісуса Христа, коли Він підійшов до Симона Петра, і інших рибалок, які саме виїмали сіті з моря: «Ідіть за Мною, і я зроблю вас ловцями людей!»

Відносно цього, хочу розповісти вам одну цікаву притчу про рибалок.

Був час, коли існувала група людей, які називали себе рибалками. В їхньому окрузі було багато водоймищ, в яких водилось чимало риби. Тиждень за тижнем, місяць за місяцем, рік у рік ці рибакі збиралися на зустрічі, говорили про своє покликання, про статок риби, про методи своєї роботи. Рік у рік вони давали точні визначення цього заняття, заявляючи, що для них рибальство – це найголовніше завдання в житті.

Та одного вони не робили – вони не ловили рибу.

Рибалки будували великі центри під назвою «Офіс рибної ловлі». Було проголошено гасло: «Кожний є рибалкою і кожен мусить рибалити».

Та одного вони не робили, – вони не рибалили.

Багато хто відгукнувся на заклик ловити рибу. Їх посвячували і відправляли на рибалку. Але вони, як і попередники, ніколи не рибалили. Так само, як земляки, вони займались чим завгодно – навіть будували насосні станції, щоб перекачувати воду для риби. Дехто говорив, що має бажання піти половити рибу, але відчувас, що його покликання робити рибачке знаряддя. Інші думали, що вони мають навчитися спілкуватися з рибю, щоб вона відрізняла доброго

рибака від поганого. Ще дехто вважав, що треба навчити рибу добре плавати і давати їй хорошу їжу для зросту. Інші говорили про методи очищення води та переселення риби до інших водоймищ, щоб захистити її від ворогів.

Та одного вони не робили – вони не рибалили.

Ніхто з присутніх на щотижневих зібраннях не ловив риби, тому їм, кого вони посилали на риболовлю, також не виконували своїх доручень. На зібраннях невинно молилися, щоб побільшало нової риби. Лише одного ніхто не робив – не рибалив! Та, незважаючи на це, усі продовжували називати себе рибалками, про що розголошували навколо. Інколи хтось намагався тихенько критикувати, що риба так і не ловиться. Але оскільки самі критики не рибалили, їхні зауваження не сприймалися.

Залишалося відкритим лише одне питання: „Чи відгукнулись вони на заклик Ісуса: „Ідіть за Мною, і я зроблю вас ловцями людей“? Уявіть, на скільки дехто був ображений, коли одна людина сказала, що той, хто нічого не зловив, не може називатися рибалкою. І все ж, чи можна називатися рибалкою, якщо протягом року не зловити жодної рибини?

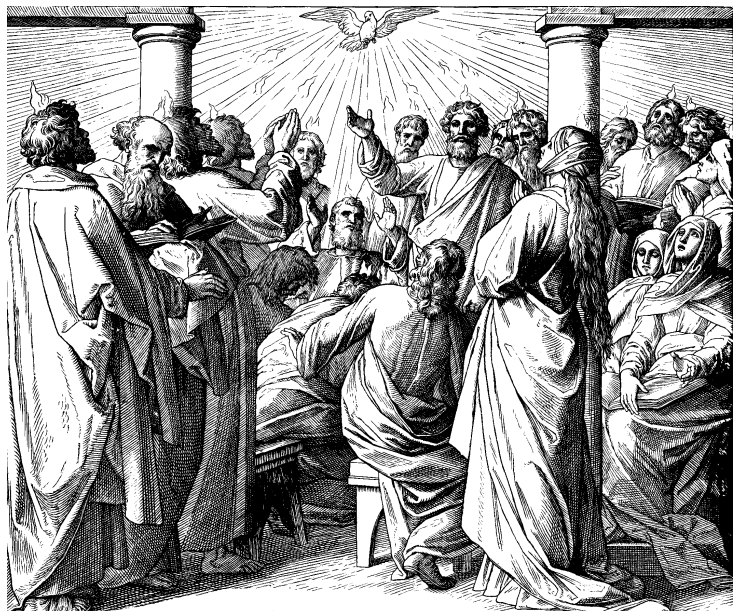
Чуєте ви, ті, хто не рибалить!!!

Коли я думаю про другий прихід Ісуса, мені стає страшно. Страшно, що ще стільки людей не знають справжнього Бога, страшно, що стільки людей можуть загинути, так і не пізнавши того щасливого життя з Богом.

І коли я про це думаю, мені хочеться дедалі більше свідчити людям про Бога – спочатку близько, згодом далі і насамкінець цілому світові. І це не тільки моє завдання, це і ваше завдання – бути свідками. Свідками своїм рідним у себе вдома, свідками своїм сусідам, друзям, колегам, і зрештою, якщо є можливість, то свідчити цілому світові. Розповідати, про чудове життя з Богом, про спасіння, яке ми можемо мати в Христі Ісусі, щоб всі люди пізнали справжнього Бога, а не Бога на іконах. Щоб люди не скаржилися, що їм ніхто нічого не казав. Бо коли Ісус приїде, він одних запитає, чи чули вони, а інших, чи свідчили вони?

Будьмо ж свідками, і нехай Господь Духом Своїм Святим допоможе нам у цьому.

Амінь.

Харизматичний рух – від Бога чи від диявола?

Переклад з англійського: Устин Чащихін

Так званий харизматичний чи апостольський рух, та подібні до них групи, заявляють, що чудесні дари – говоріння на інших мовах, пророцтва, зцілення, і т.д., що характеризували апостольську епоху, все це має знаходитися в церкві по сьогодні, і що їхня відсутність є свідченням духовної смерті і відступництва, а володіння ними є свідченням і доказом сили і хрещення Святим Духом.

1. "БРЕХЛИВІ ЧУДЕСА"

Чи знаєте Ви, що

... такі групи людей, які заявляють про чекання й одержання цих апостольських дарів П'ятидесятниці, постійно повторювалися в історії церкви. В 2-ому столітті Монтан проголосив себе божественно натхненим пророком. Він і його послідовники говорили мовами, і стверджували, що виповнилося пророцтво Йоїля, цитоване апостолом Петром у день П'ятидесятниці. Говорячи під впливом якогось духа, Монтан богохульно заявив: "Я Господь Бог Всемогутній, котрий ввійшов у людину." Цей рух, відомий як монтанізм, що поширився в Малій Азії, Північній Африці, Італії і Франції, був засуджено Константинопольським собором у 381 році. Через певний час цього руху не стало;

... протягом періоду Реформації, з 1517 по 1648 роки, у Німеччині виникла секта, яка заявляла, що їй притаманне говоріння на інших мовах і чудесні зцілення. Початок був відзначений самими дикими аморальними витівками. Фанати бродили лісами зовсім голими...;

... близько 1650 року в Севенському лісі повстали "французькі пророки". Вони говорили, що в них є апостольські дари і говорили на різних мовах. Були засвідчені сцени дуже дикого безладдя. Вони качалися по підлозі, у них стікала піна з роти, були випадки "святого" сміху великої тривалості. Вони стверджували, що п'ятнадцятирічні діти мали Духа Святого і могли пророкувати. Цей рух був відзначений величезною аморальністю, а місця їхніх зборів характеризувалися як "публічні місця проституції". (А.Дж.Поллок, «Сучасне п'ятидесятництво»);

... в першій половині 19 століття пастор Едвард Ірвінг – служитель Регента-скверу, Церкви Шотландії в Лондоні, зацікавився так названим "рухом мов" на Заході Шотландії. Він і багато хто з його помісної церкви почали проводити довгі молитовні збори, на яких молилися про повернення дарів п'ятидесятниці. З часом вони були наділені надприродною силою – говорили мовами і пророкували. Навіть благочестиві люди були вражені, цілком вірячи, начебто те, що вони бачили, було впливом Святого Духа. Один із добре знайомих колег містера Ірвінга був містер Роберт Бакстер. Покійний сер Роберт Андерсон говорить у своїй чудовій праці "Прояв Духа і дар мов" про те, що він був особисто знайомий з містером Бакстером, і описує його як "типового юриста Англійського Парламенту, стриманого, з повільною мовою, і відзначеного за вагомість його суджень". Містер Бакстер був цілком ошуканий цим рухом, але по Божій милості був врятований. У "Викладі фактів", опублікованому в 1832 році, містер Бакстер "яскраво описує, як він та інші – чоловіки і жінки, були втягнені в цей рух, і як їм здавалося, начебто вони дійсно були під могутньою силою Божою, коли говорили мовами. Він свідчить, що дух хвали Господові був сильним серед них, також він свідчить про їхній екстаз душі, про могутній духовний підйом, що відбувся. Здавалося, що там не могло бути помилки. Це повинен бути "останній дощ", це повинно бути "те, що пророкував пророк Йоїль". Містер Бакстер говорив, що коли на нього сходила сила, вона змушувала його говорити протягом двох і більш годин, говорячи так, що всі присутні розглядали як пророцтва, які стосуються церкви і нації.

Далі він приводить болісний звіт про те, як згодом починав осягати істинний характер цього руху. Пророцтва,

як вони припускали, вимовлялися під впливом Духа Божого, а коли настав час, у який вони повинні були виповнитися, нічого не відбувалося. Інші речі також розбудили його підозру. Після свого звільнення містер Бакстер пише: "Дійсно, вся робота є наслідуванням дарів Духа – говоріння на мовах, дар мов, і те ж саме про пророцтва та всі інші дії сили. Це сатана, як ангел світла, імітує Святий Дух Божий, наскільки йому дозволено." ("Виклад фактів", стор. 45).

Ірвінг – лідер руху, спочатку поширював богохульні погляди про особистість Христа. "Такі еретичні погляди, – пише Поллок, – ясно виявляють його диявольський характер і відкривають у дуже виразному виді, відкіля цей рух походить". У 1830 році Ірвінг був офіційно відлучений пресвітерією Лондона.

2. ЯЗИЧЕСЬКІ ЗЦІЛЕННЯ І ГОВОРІННЯ НА МОВАХ

Чи знаєте Ви, що:

... чудесні зцілення і говоріння на мовах практикуються сьогодні, крім іншого, і в язичеських колах. Покійний доктор Дж.Л.Невіус, протягом 40 років був місіонером у Китаї, виїхав у ту країну, будучи твердим невірющим щодо одержимості бісами в сучасності. Потроху, у міру того, як він стикався з язичеством, він з небажанням змушений був визнати, що одержимість бісами людських тіл є реальністю. Доктор Невіус віддав роки терплячому вивченню цього предмету і написав монументальну книгу "Одержимість бісами і близькі теми". Доктор Невіус описує випадок за випадком, де одержимі бісами люди добре заробляли на практиці чудесного зцілення, і як при навертанні до Бога їхня сила зціляти зникла, і відповідно зникла і їхня можливість заробляти гроші у такий спосіб, що ясно вказувало на диявольське джерело їхньої сили. Це нагадує нам знаменитий випадок у 16 розділі книги Дій апостолів, де служниця, одержима пророчим духом, була вилікувана від одержимості, і як відразу «пані її побачили, що пропала надія на їхній прибуток» (вірш 19).

Доктор Невіус не один у своєму свідченні, тому що багато місіонерів дали аналогічні свідчення ("Сучасне п'ятидесятництво", стор. 7-8);

... в старих язичеських грецьких храмах Ескулапа були покинуті миліці, і язичники дякували своїм язичеським богам за чудеса. В ісламі та в інших нехристиянських релігіях є свої цілителі і зцілення та свої пояснення, визначені їхньою теологією. Представники народної медицини і маги-цілителі користуються широким успіхом. (Герстнер, "Теологія основних сект", стор. 111).

3. ЧУДЕСНІ ЗЦІЛЕННЯ У МЕДІУМІВ

Чи знаєте Ви, що:

... чудесне зцілення практикується серед медіумів. Медіуми називаються в Писанні як віщуни, гадалки, ворожки, чарівники. І їхній кінець, так само як і кінець усіх тих, хто слідує за обманами сатани, зазначено у Святому Письмі: "А лякливим, і невірним, і мерзким, і душоубам, і розпусникам, і чарівникам, і ідолянам, і всім неправдомовцям, їхня частина в озері, що горить огнем та сіркою, а це друга смерть!" (Об'явлення 21:8);

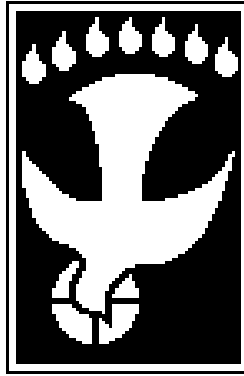
... чудеса в Холі Альберта в Лондоні послужили приводом для заголовків газет десь 26-28 вересня 1954 року. "Чоловік на ім'я Гаррі Едвардс заявив, що в нього є сила продовжувати чудеса зцілення, які робив Ісус." Багато людей, безнадійно хворих артритом були привезені до сцени, а велика аудиторія і група керівників англіканської церкви спостерігали за тим, як він їх "зціляв". Результати виявилися дивними.

28 вересня в пресі було опубліковано листа, і викрите сатанинське джерело сили, за допомогою якої Едвардс робив свої чудеса:

"Медіум зцілює: Демонстрація зцілень містером Гаррі Едвардсом у Холі Альберта пройшла під заступництвом руху медіумів Медіуми-цілителі є

магами-чаклунами, які свідомо викликають духів померлих людей і вступають з ними в контакт, людьми, що вивчили більше про закони життя і про те, як їх застосовувати. Зцілення стало помітною і постійною рисою в медіумних церквах протягом років.» Містер Мандер, президент медіумної церкви Нової Зеландії, 28 вересня 1954р." ("П'ятидесятницьке водохрещення Духом", Р.Коппин, стор. 35).

4. "ОБМАНЛИВІ ДУХИ"

Чи знаєте Ви, що:

... в буклеті "Чи є дар мов сьогодні?", виданому в Новій Зеландії, одним з авторів був представлений наступний інцидент. "Кілька років тому у мій офіс прийшла людина і попросила допомоги їй опублікувати весь Новий Заповіт, який він написав у віршах, і ці вірші були дуже похвальні. Я запитав його: "Як Ви це зробили?". Він відповів: "Під впливом Духа, впродовж дев'яти днів та ночей, без їжі і сну, п'ючи тільки воду". Я сказав: "У Вас тут зроблені помітки на полях, здається, грецькою мовою. Ви знаєте грецьку?". "Ні", - відповів він, - "але дух може говорити через мене на багатьох мовах." Я відразу ж попросив його процитувати Івана 3:16 французькою і німецькою, і він процитував. Пізніше я попросив його зробити це в присутності містера Гарольда Сент-Джона, який вільно говорив і по-французьки і по-німецьки, і він повторив його на французькій, німецькій, чеській, польській і англійській мовах, і містер Сент-Джон сказав, що французька і німецька вимова була досконалою. Я запитав його: "Чи був Ісус Христос Сином Божим?" "Ні", - відповів той, - але Він був дуже доброю людиною." Я сказав: "Містер, той дух, який щойно говорив через Вас, був нечистим духом." Він відповів: "Як нечистий дух міг цитувати Писання на стількох багатьох мовах?" Але ми знаємо, що кожен дух, що заперечує Божественність Христа, є нечистим духом, і неважливо, чи маскується він як ангел світла." (стр. 14-15).

5. "НЕЧИСТІ ДУХИ"

Чи знаєте Ви, що:

... є випадки, коли люди говорили "на мовах", голосно вимовляючи безліч непристойностей, які вони навіть і не подумали б сказати, знаходячись у тверезому виді. У цьому випадку дух явно сатанинський, тому що Писання постійно говорять про нечисті духи. ("Сучасне п'ятидесятництво", стор. 60)

6. ЛОГІЧНИЙ ВИСНОВОК

Чи знаєте Ви, що:

... пастор П.Уайсман, з Канади, що зробив дуже точну перевірку харизматичних рухів в Америці, писав: "Якщо люди без благодаті чи сили можуть говорити мовами, якщо мусульманин, як відомо, у своєму релігійному шаленстві може говорити мовами, якщо люди можуть змінювати свої доктрини за бажанням і вірити в що хочуть, і при цьому говорити мовами, то говоріння на інших мовах не є свідченням того, що людина має священний досвід, отриманий апостолами й учнями в День П'ятидесятниці."

7. СИМУЛЯЦІЯ СВЯТОГО ДУХА

Чи знаєте Ви, що:

...сучасний харизматичний рух, в тій чи іншій формі, розподілився по усьому світі. Яка б не була різниця між групами, у своїй основі вони заявляють, що його рушійна сила - сила Святого Духа, яка проявляється в апостольських дарах зцілення, пророцтва, говоріння на інших мовах і т.д. Але харизматичний рух, як у минулому, так і зараз, має походження і рист не від Бога. "Сила", випробовувана в істерії, неприйнятності, екстазах, мовах, пророцтвах, скривленнях тіла, повзанні по підлозі, і т.д., категорично є не силою Святого Духа, але, як повідомляє Писання: "Його прихід за чином сатани буде з усякою силою й знаками та з неправдивими чудами" (2 Солунян 2:9). Його брехливі

чудеса, його мова є лукавою імітацією і підrobкою під Святого Духа. Все це походить від сатани як від "ангела світла". "Такі бо фальшиві апостоли, лукаві робітники, що підrobлюються на Христових апостолів. І не дивно, бо сам сатана прикидається анголом світла! Отож, не велика це річ, якщо й слуги його прикидаються слугами правди. Буде їхній кінець згідно з учинками їхніми!" (2 Коринт. 11:12-15). "Бо постануть христии неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних". (Матв. 24:24).

8. ЧИ ПОВИННІ БУЛИ АПОСТОЛЬСЬКІ ДАРИ ПРОДОВЖУВАТИСЯ В ЦЕРКВІ?

Чи знаєте Ви, що:

... апостольська посада не була продовжена в церкві. Апостоли не мали спадкоємців як таких. Апостол Павло в деяких зі своїх послань згадує імена інших поруч із собою, але не включає їх в апостольський титул. Він не дає ніяких натяків на те, щоб Тимофій, Тит, чи хто-небудь інший стали його спадкоємцями, як апостоли. Апостольська посада була винятковою, підтвердженою апостольськими дарами, даними Господом Ісусом Христом через Святого Духа з метою встановлення новозавітної церкви. Зі смертю апостолів і завершенням канону Нового Заповіту, ці унікальні дари зникли;

... наступні місця Писання є доказами того, що ці унікальні дари не повинні були продовжуватися:

(а) У 1 Коринт.13, нам ясно говориться, що пророцтва, мови і знання "припиняться" і зникнуть. "Пророцтва припиняться". Цей дар перестане бути потрібним, і тому припиниться. "Мови замовкнуть", тобто дар мов зникне. "І знання скасується". Це - не знання в загальноприйнятому значенні слова, які повинні зникнути, але знання як дар, як один з надприродних дарів, згаданих у розділі 12, віршах 8-11 (доктор Чарльз Ходж, "Коментар на 1 Коринтянам", стор. 271)

(б) У.І.Вайн у своєму Коментарі на 1 Коринтянам, частини 12 і 13, пише: "Необхідно розмежувати дари, які були тимчасовими і дари, які були постійними. Деякі були призначені для спеціальних цілей першого періоду апостольського свідчення. Певні надприродні дари, такі як зцілення, пророцтва і мови, були дані як свідчення, особливо поки не було довершено Богонатхненне Писання, що дає "віру, раз дану святим" (Юди 3). Тимчасовий характер дарів зцілення показаний тим фактом, що пізніше Тимофій, Трохим, Гай та інші не були зцілені від своїх хвороб. Однак вони були духовними людьми. У ранній період також була дана сила воскрешати мертвих (Дії 9:40; 20:9-10). Безумовно, Бог зціляє хворого у відповідь на молитву ... але з Писання ясно видно розходження між цим і надприродним дарами, про які тут йде мова. Після того, як було довершено Писання, ті надприродні дари зникли.

Спроби повернути їх були обманом. Заява про володіння ними приваблива і додає шарм цьому "руху", який заявляє про ці сили. Ті, хто були приведені Святим Духом, завжди будуть перевіряти речі вивченням Писання, вони доведуть, від Бога ці духи, чи ні, "тому що багато звабників ввійшли у світ" і сатана навіть "приймає образ Ангела світла".

(с) Наступний доказ зникнення цих дарів є в Посланні до Євреїв 2:3-4: "То як ми втечемо, коли ми не дбали про таке велике спасіння? Воно проповідувалося спочатку від Господа, ствердилося нам через тих, хто почув, коли Бог засвідчив ознаками й чудами, і різними силами та обдаруванням Духом Святим із волі Своєї". «Слово "спочатку", - вважає Е.Коппин, - дає часовий елемент, що керує всіма цими знаками, чудесами і дарами Святого Духа». Вони цікаво торкаються в Діях 11:15, де Петро описав сходження дарів Святого Духа на язичників у будинку Корнилія. Замість того, щоб сказати про це, як про чергову подію, яка могло б відбуватися час від часу після П'ятидесятниці, він говорить: "Коли ж почав я говорити, зійшов на них Дух Святий, як і на нас спочатку". Отже, це

теж підтверджує, можливо, в протилежному випадку досить очевидний факт, що ознаки, які повинні були супроводжувати тих, хто увірує (Марка 16:17-18), відносилися до короткого періоду, не більшого за часи дій апостолів, і описаного в такому виді у віршах 19 і 20: "Господь же Ісус, по розмові із ними, вознісся на небо, і сів по Божій правиці. І пішли вони, і скрізь проповідували. А Господь помагав їм, і стверджував слово ознаками, що його супроводили. Амінь". В описі того періоду в цих двох віршах спостерігається завершальний тон." ("Пятидесятницьке водохрещення Духом", стор. 20).

(d) "Кластимуть руки на хворих, і добре їм буде!" (Марка 16:18). "Багато пресвітерів церкви, - коментує Метью Генрі, - мали цю силу, як видно з Якова 5:14, де говориться помазати хворого елеєм в ім'я Господнє, як встановлений знак цього чудесного зцілення." Це миропомазання хворого і чудесне зцілення, яке завжди слідувало за ним, належить апостольському періоду. "Тлумачі звичайно обмежують це миропомазання, яке мало силу існуючого чуда; і коли чудеса зникли, це встановлення також зникло." (Тлумачення Метью Генрі на Якова 5:14).

"Братимуть змії" (Марка 16:18). Чи повинен був цей знак продовжуватися в церкві? Чи згадають про нього зі "зціленнями" і "говорінням на інших мовах"? Деякі секти в Америці думають, що він повинен продовжуватися. "Віруючі" беруть отрутих змії і тримають у руках. Іноді змії кусають учасників і вони вмирають. Поза всяким сумнівом, керівники можуть сказати, що ці нещасливі люди не мали досить віри.

9. ПЕРЕВІРКА ЗЦІЛЕНЬ

Чи знаєте Ви, що:

... після кампанії доктора Прайса на чотирьох площах у Ванкувері було заявлено 350 випадків зцілення. Християнські сили об'єдналися для перевірки реальності цих чудес. Як згодом виявилось: у 39 випадках люди вмерли протягом шести місяців від хвороб, від яких, як вони думали, вони вилікувались; у п'ятьох - збожеволіли; у 301 випадку до кінця шести місяців для них не було ніякої користі; і багато хто в цьому чесно зізнався; п'ять розповіли, що зцілилися, але вони страждали від функціонального нездужання, викликаного психічним лікуванням."

"Принаймні, в деяких випадках харизматичні "цілителі" просять написати свідчення від зцілених людей доти, поки в останніх не виникли сумніви в стабільності зцілення. Ці свідчення використовуються для реклами і вказують на ім'я і церкву, а також на хворобу. І хоча справжнє зцілення зазнало невдачі, випадок все ще цитується як справжній. Безумовно, це достатнє попередження для будь-яких Божих людей, щоб берегтися як отрути сучасного руху мов і зцілень". ("Пятидесятницьке водохрещення Духом", стор. 39).

10. "ЦЕЙ ГІГАНТСЬКИЙ ОБМАН"

А.С.Хілл у своїй чудовій книзі "Сучасні нові мови - психічне і духовне рабство" робить такий висновок: "Якщо у Вас є сумніви щодо аргументів, висунутих у цьому буклеті, то Вам рекомендується вивчити сучасний харизматичний рух і "пробудження", та порівняти їх із самогіпнозом, гіпнозом, психологією промивання мозків і техніками чаклунства ... Нехай скрізь християни приготуються захищати їхню дорогоцінну віру, а також повстануть проти цього руху масової маніпуляції розумів і симуляції. Стільки багато хто вже були обмануті. У результаті вступу невинних людей у ці секти було надто багато сердечної болі, занадто багато розумів було покалічено, деякі з них назавжди, занадто багато домів було зруйновано в результаті цього гігантського обману. Більше того, і це вкрай важливо,

багато людей зазнали краху у своїй дорогоцінній християнській вірі в результаті того, що спіймалися в цей рух, який чітко зрозуміло, що не від Бога і не може привести до Бога" (стор. 68).

11. «ПІДСТУПНІ ДУХИ ТА НАУКА ДЕМОНІВ»

Чи знаєте Ви, що

... ми живемо в дні великої кількості помилкових сект. Багато хто з них американського походження і з'явилися лише минулого століття. Свого часу були інші культи, а зараз поховані в пилу забуття. Сьогоднішні культи - це харизмати, свідки Єгови, "християнська наука", теософісти, христадельфіяці, сведенборгіани, бухманіти (моральне переозброєння), кунеїти, модерністи і т.п. - усі вони

сатанинського походження, нечисті духи, які маскуються як ангели світла;

... вони повинні повстати в останні дні, і Слово Боже чітко цьому навчає: "Бо постануть христи неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних. ". (Матвія 24:24). "Дух ясно говорить, що від віри відступляться дехто в останні часи, ті, хто слухає духів підступних і наук демонів, " (1 Тимофію 4:1).

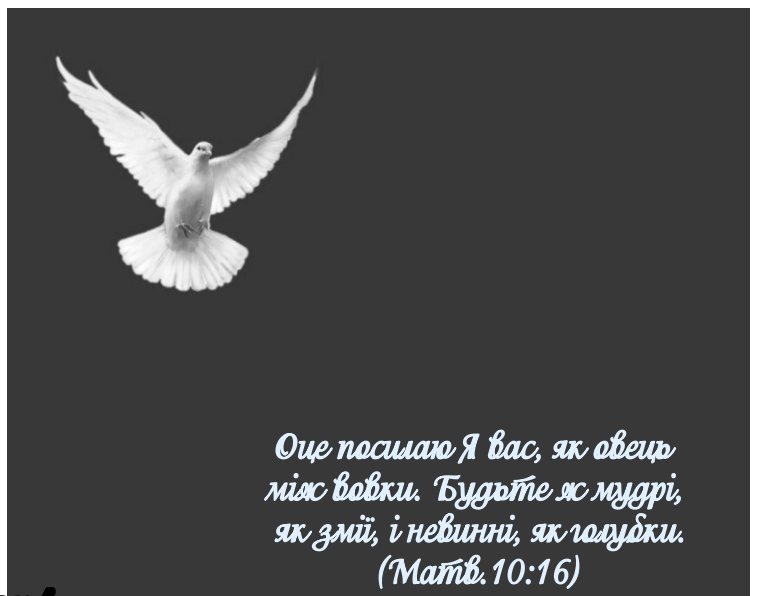
12. НАШ ДУХОВНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

1. Якщо Ви піймалися у ці тенета омани, дійте за словом Божим: "Вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться, каже Господь, і не торкайтесь нечистого, і Я вас прийму, і буду Я вам за Отця, а ви за синів і дочок Мені будете, говорить Господь Вседержитель!" (2 Коринтянам 6:17-18).

2. Не приймайте у Ваших домах учителів помилкових сект. "Коли хто приходить до вас, але не приносить науки цієї, не приймайте до дому його, і не вітайте його! Хто бо вітає його, той участь бере в лихих учинках його.." (2 Івана 10-11).

3. "А коли вам скажуть: Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінкають та муркають, то відповісте: Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих? До Закону й свідочтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!" (Ісаїя 8:19-20). "Коли світло, що в тобі, є темрява, то яка ж то велика та темрява! " (Матвія 6:23).

Epratic (Ergatees)

Слово та мова

Нещодавно українські християни східного обряду відзначали свято Сходження Святого Духа, чи Трійцю. Саме це свято, а не чергові вибори чи гучні псевдо релігійні піар-акції, надає гарний привід, навіть спонукує поміркувати про місце української мови в християнських храмах України у вимірі християнського віровчення.

Свято Трійці, чи Сходження Святого Духа, християни, як відомо, відзначають у пам'ять про події, що відбулися на 50-й день після Великодня, коли юдеї зібралися в Єрусалимі, щоб відзначити свято П'ятидесятниці. В юдейську столицю зі всієї округи прибували не тільки юдеї, але і прозеліти, які були язичники, і які прийняли закон Мойсея. Чимало юдеїв, як свідчать богослови, за тривалий час перебування на чужині забули рідну мову, давньоєврейська мова не була, очевидно, відомою в більшості прозелітів, тому донести слово Боже, правду про Христове Воскресіння можна було лише на зрозумілих їм мовах. Усе це детально описано в "Діях Апостолів": "Коли ж почався день П'ятдесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила увесь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язики поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав" (гл.2,1-4). З приведеного уривка бачимо, що вогненні мови і здатність промовляти на чужих, досі не відомих апостолам мовах, виступають двома очевидними проявами дії Святого Духа.

Тлумачити причину появи чи символізму вогненних мов ми не беремося. Однак у здатності апостолами промовляти на чужих мовах крім можливого ще якогось більш глибокого богословського змісту, потрібно вбачати промисел Божий як можна повніше донести до кожної людини основи Нового Заповіту, а це можна було зробити тільки на самій зрозумілій - власне рідній мові. Не випадково в "Діяннях Апостолів" підкреслюється: "А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу, та й диву далися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!... Усі ж побентежилися та дивувалися, та й казали один до одного: Хіба ж не галілеяни всі ці, що говорять? Як же кожен із нас чує свою власну мову, що ми в ній народились? Парфяни та мідяни та еламіти, також мешканці Месопотамії, Юдеї та Каппадокії, Понту та Азії, Фрігії та Памфілії, Єгипту й лівійських земель край Кірени, і захожі римляни, юдеї й нововірці, критяни й араби, усі чуємо ми, що говорять вони про великі діла Божі мовами нашими!" (гл. 2, 6-11). Тому-то таким великим був подив чи навіть переляк численних єрусалимських прочан: невже про Бога можна говорити на його рідній мові? Дійсно, це нечувана річ для Старого Завіту, в епоху до Ісуса Христа, щоб Слово Боже, аби стати більш зрозумілим, прийнятним для людини, могло прозвучати в іншій, а не традиційній, устояній формі, тобто не священній мові. Але настав Новий Заповіт, коли Бог, прийнявши образ свого творива, дав себе розпізнати, і в такому історичному контексті безглуздим догматом є прагнення дотримуватись тільки однієї мови, яку чомусь оголосили священною. Ісус Христос почав нову епоху, коли всі, в тому числі і мова, підкорюється основному змісту буття - спасінню людини, тому мова, на якій звучить Слово Боже, повинна сприяти цій великій меті, а отже, повинна бути зрозумілою. Мови мертві і мови чужі, незважаючи на ілюзію зрозумілості, завжди поступаються у приступності рідної мови. Нерідна мова, незважаючи на все, завжди буде зайвим бар'єром на шляху

пізнання Істини. Тому неписьменні Христові учні, натхнені Святим Духом, чудесним чином миттєво опановують багато мов, щоб свою першу апостольську проповідь провести саме на самих доступних і зрозумілих мовах численних прочан.

Основи християнства, виявлені людині Святим Духом у день П'ятидесятниці, не сумісні з догматизмом у мовній сфері, що виявився неймовірно живучим і невідступно, як лиховісна тінь, супроводжує християнське віровчення. Так, через вісім століть після Сходження Святого Духа, у 60-х рр. IX в., слов'янські апостоли святі Кирило і Мефодій, щоб дати слов'янам можливість почути Слово Боже рідною мовою не тільки в каторжній праці, створюють алфавіт, закладають принципи слов'янської літературної мови і перекладу, але і ведуть безкомпромісні дискусії з так званими пилатниками, що вважали священними лише три мови - єврейську, грецьку і латинь. Глибоко усвідомивши значення видимих знаків, виявлених Святим Духом у день П'ятидесятниці, Кирило проголошує: "Хіба Бог не посилає дощ однаково для всіх? Чи не всім і чи не скрізь сонце світить? Чи не всі дихаємо однаково повітрям? Тому що ж вам не соромно визнавати лише три мови, а інші племена народів вважати сліпими і глухими". ("Велике житіє св. Кирила").

У більшості сучасних українських святинь не так багато змінилося з євангельських часів: "сліпими і глухими" українців вважають і в Києво-Печерській лаврі, і у Святогорському монастирі, і у Володимирському соборі древнього Херсонеса, і в Преображенському кафедральному соборі м. Ужгорода, і в багатьох інших християнських храмах, де українську мову не пускають і на поріг. Недопущення рідної мови в християнські храми українців і завтра, мабуть, також будуть пояснювати ревним дотриманням християнських догматів і багатовікової традиції. Мовляв, старослов'янська мова - це мова наших дідів і прадідів, і використовувати її сьогодні означає зберігати традиції. Однак, хіба можна вважати збереженням традицій використання мови, яку ніхто, крім майбутніх славістів і священиків, ніде в Україні не вивчає, а тому про рівень володіння нею скромно промовчимо, оскільки як викладач старослов'янської мови з двадцятилітнім стажем можу засвідчити, що тільки окремі студенти належним чином опановують цією дисципліною. Що ж тоді говорити про тих, хто ніколи її не вивчав...

Це, очевидно, добре усвідомлюють і деякі українські священнослужителі, які вдаються до примітивного осучаснення церковнослов'янської мови, легковажно спотворюючи церковнослов'янські тексти свавільними російськомовними чи діалектними вкрапленнями, а то і зовсім підмінюючи їх російськомовними. Головне, під личиною дотримання традицій не допускати в церкву української мови, а це вже прояв традицій русифікаторських чи антиукраїнських, а не виключно християнських. В українців є своя літературна мова і канонічні переклади Священного Писання, а тому разом з тисячами євангельських парфян, мідян, еламітів, жителів Месопотамії, Юдеї і Каппадокії, Понту та Азії, Фрігії та Памфілії, Єгипту й окраїн Лівії, що біля Кірени, повинні чути Слово Боже рідною мовою і на рідній мові прославляти Пресвятую Трійцю, а все інше - від лукавого.

Любомир Беляй, газета «Дзвоник тижня»

Історія громади с.Руда, Хмельницької області.

Історія нашої громади бере свій початок з 1994 року. Наше селище не є великим, але не зважаючи на це, воно не було обділене сучасними стихіями того часу. Молодь знаходила себе в різних гріховних втіхах і про духовні речі ніхто не задумувався. У нас була своя «команда», ми разом проводили час, беручи від цього життя все, що воно могло нам дати. Весною 1994 року до нашого села у відпустку приїхав наш давній друг Сергій Чернов. Нас тісно пов'язувало минуле, коли ми разом проводили час в гріховних утіхах. Але цього разу його приїзд дуже здивував нас. При зустрічі він запропонував нам невеличкі подарунки, серед яких були Біблія і інша духовна література. З того часу Бог почав працювати в наших серцях. Після його від'їзду наш звичний стиль життя був дещо порушений, оскільки ми ніяк не могли прийти до тями від того, як наш давній друг змінився. В той час він вже навчався в Одеській Богословській Семінарії, а коли приїздив, постійно розповідав нам про Бога і про те, як Він змінив його життя. Минав час, але ті слова, що він нам говорив, не давали нам спокою. Кожного разу, коли ми знову збирались аби відпочити, тема нашої розмови часто переходила в «духовну» площину і ми намагались зрозуміти, що сталося з нашим другом Сергієм. Через рік, коли він знову приїхав у відпустку, ми знову зустрілися, та цього разу він не тільки запропонував нові книги, але й запросив відвідати церкву в сусідньому селі. Ми погодилися і наступної неділі разом поїхали до церкви Євангельських Християн Баптистів. Після служіння Сергій познайомив нас з пастором церкви. Ми мали довгу цікаву розмову і в нас з цим пастором зав'язались тісні стосунки. Після цього він почав відвідувати наше село і проводити різні євангелізаційні заходи. Ми навіть допомагали йому розклеювати афіші, запрошувати людей і таке інше, почали систематично відвідувати церкву в сусідньому селі.

Наше село було атеїстичним і думки про існування живого Бога майже нікого не турбували. Навіть православна церква, яка на той час вже функціонувала, була порожньою. Окрім нашої невеличкої групи молодих людей, здавалося, ніхто більше не цікавився духовними речами. Так Бог почав Свою працю в нашому селі. Він стукав у наші серця через проповідь Євангелії і вивчення Нового Завіту. В 1996 році, коли в нашій групі по вивченню Святого Письма було понад 10-ти осіб і кожен з нас на той час вже відгукнувся на поклик Христа і став Його дитям, ми вирішили проводити богослужіння в нашому селі. Спочатку збирались по домівках, а з часом вирішили придбати окремий дім для проведення богослужінь. Пастор із сусіднього села став нашим пастором і тоді ми стали повноцінною зареєстрованою громадою. Звичайно, наша приналежність була до баптистського братства. Ми почали відвідувати багато різних церков, знайомитися з іншими братами та сестрами і спільно займатись справою благовістя. На той час наш пастор Волошин Микола Григорович закінчив Дунаєвецький Регіональний Біблійний Коледж, що дозволяло йому бути легітимним рукопокладеним пастором. Минав час і Бог через Своє Слово зрошував нас в зрілих християн і Своїх послідовників. Наша

громада росла, наворачталась в християнську віру наші рідні, знайомі і друзі. Ми всі відчували руку Божу у всьому, що відбувалось в нашій громаді. Але з часом почали виникати проблеми. Наші духовні переконання не були побудовані на основі історичних віровизнань, доктринах і канонах, а тільки на основі того, що відкривав нам Дух Святий зі сторінок Святого Письма і з різного роду духовної літератури. У кожного почав формуватися свій погляд на християнське життя, на тлумачення деяких текстів Біблії. Це був не легкий період становлення нашої громади, оскільки виникали різні духовні і практичні питання, відповіді на які ми не могли дати, або ці відповіді у кожного були свої, власні. У кожного з нас з часом з'явилася своя доктрина і своя думка, кожен почав розуміти Святе Письмо так, як воно йому відкривалося. Деякі почали цікавитися іншими християнськими конфесіями, їхньою літературою. Почали відвідувати зібрання п'ятидесятників, харизматів і інш. Наша приналежність до об'єднання ЄХБ ні в якому разі не вирішувала наших внутрішніх духовних проблем, оскільки в братстві не існує чітко сформованого віровизнання, яке могло б дати відповіді на елементарні запитання. Незважаючи на наші внутрішні духовні проблеми і той стан, в якому ми опинилися, це не заважало нам звіщати Євангелію нашим односельцям. Бог приводив нових людей, церква росла і ми раділи, що незважаючи на всі труднощі, з якими ми зіткнулися, Бог працював у нас і через нас.

І дійсно, Бог сам подбав про те, щоб все владнати і дати мир в серце кожного члена нашої громади. Можливо, це виглядає як іронія, але той самий брат Сергій Чернов за певних обставин познайомився з реформатським вченням і поступив на навчання до Євангельської

Реформатської Семінарії. Звичайно, що коли він знову відвідав нас і нашу громаду, він почав ділитись тими знаннями, які він отримував в Семінарії. Це серед нас викликало велике потрясіння, оскільки його погляд сильно відрізнявся від наших. І хоч ми не могли знайти спільної мови з питань віри між собою, ми об'єдналися, щоб єдиним фронтом виступити проти переконань Сергія. Так продовжувалось більше року. Але та література, яку він залишив (Гейдельберзький катехізис, Канони Дортського Синоду і інш.) не давала спокою, принаймні, кільком членам громади. В результаті цього один брат з нашої громади також поступив на навчання до ЄРСУ, і поступово почав знайомити нас із реформатським вченням. Звичайно, спочатку це вчення було сприйняте з насторогою, викликало багато суперечок і дискусій. Але з часом дослідження реформатських доктрин і порівняння їх із вченням Біблії почало давати відповіді на ті проблемні питання, які нас турбували раніше. Згодом на членському зібранні нашої громади було прийняте рішення про те, щоб пройти курс по вивченню Гейдельберзького катехізісу. На прохання нашої громади нас почали відвідувати Сергій Чернов, місіонер Кор Харіван, а також викладач Семінарії професор Йос Колейн. Вони допомагали нам і продовжують допомагати у вивченні реформатських віровизнань. Брати нашої громади почали відвідувати церкви УЄРЦ, а також Синоди, знайомитися з життям і роботою реформатських громад. Діти і підлітки нашої громади мали чудову можливість бути в літніх таборах, які організовували УЄРЦ в Сваляві та в Очакові, за що наша громада висловлює щире вдячність за надану можливість і матеріальну допомогу. Це дало нам змогу познайомитися не тільки з теорією, але й практикою життя братства УЄРЦ.

Минуло п'ять років з часу, як в нашій церкві вперше з'явився примірник Гейдельберзького катехізісу. За весь час ознайомлення з реформатськими віровизнаннями у кожного з нас формувалась реформатський погляд на своє особисте життя з Богом, а також життя всієї громади. Перед нами постало питання - чи зможемо ми, як церква, зі своїми реформатськими поглядами і переконаннями залишатися в братстві ЄХБ і співпрацювати з ними? На загальних зборах було одностайно прийняте рішення про вихід з братства ЄХБ і перереєстрацію нашої громади як Євангельської Реформатської Церкви. Сьогодні наша громада прагне і надалі співпрацювати з УЄРЦ, іншими громадами і місіями, які поділяють реформатське вчення.

ЗАЧАРОВАНИ ДІТКИ

Чи існують злі і добрі ворожки тільки в казках? Нещодавно наштовхнулася в Інтернеті на неймовірну історію, розказану цілком сучасним молодим батьком: "Дочці - рік і 8 місяців, ніяк не можемо привчити її ходити на горщик. Але брат вирішив свою дочку - їй 2 місяці, замучилася з животиюком - у село до бабки звозити. І ми поїхали. Бабка над малям щось читала, помолилась, ми теж вирішили нашу дитинку бабці в руки віддати: спала іноді неспокійно... Вона знову щось прочитала, щось там з поліном робила, сіль наговорила, водичкою «святою» побризкала. Цього ж дня доньку немов підмінили. Відразу сама зняла штанці, сіла на горщик. І спить тепер спокійніше. От і не вір потім цим бабкам..."

Мене ця історія зачепила з двох причин: по-перше, я сама мама, сину два з половиною роки. У пам'яті ще збереглися нічні пильнування, перші висаджування на горщик, біль у дитячому животику та інші материнські тривоги. По-друге, у дитинстві мене мама водила до бабки: мене сильно налякала своїм гавкотом невихована сусідська вівчарка. З того часу я стала нервовою, плаксивою, боялася голосних звуків, поки бабка щось там не викотила яйцем і не пошептала надомною. Спочатку я справді стала спокійнішою, хоча собак боялася ще довго. Коли мені виповнилося десять років, я стала помічати щось дивне. Засинала тільки при включеному світлі, боялась залишатися одна в квартирі, здригалася при кожному шороху. Мені здавалось, якщо я різко повернуся, то побачу щось жахливе. У юності з незрозумілих причин мене тягло викинутися з вікна. І тільки в 25 років, коли стала віруючою, я довідалася, що всі мої безпричинні страхи цілком могли бути наслідками того дитячого звернення до бабки.

Ймовірно, є на світі мудрі бабусі, що вміють лікувати одними лише травами і корінцями, однак здебільшого вони вдаються також до заговорів і ритуалів, яких логічно не поясниш. Так, у безкоштовній рекламній газетці, що підсувають у мою поштову скриньку, уже півроку публікує свою рекламу один "відомий знахар і рятівник", як він скромно себе називає. Класична наука зайшла в глухий кут. Учені припускають, що цілителі мають здатність проходити крізь бар'єр між свідомістю і підсвідомістю у мозку людини.

Але ж Бог для більшості людей зачинив доступ як до власної підсвідомості, так і в підсвідомість інших людей зовсім не випадково. Подумайте, наскільки небезпечним може бути спілкування з людьми, що вміють у підсвідомості своїх пацієнтів закладати веління і схеми поведінки, від яких людина стає надзвичайно спокійною, чи кидає пити, чи закохується в кого йому наказують.

Звичайно, всі маловивчені досягнення спочатку апробують на мишках, кроликах, добровольцях, чи, в гіршому випадку, на самих винахідниках. Чому тоді чудодійні змови ми ризикуємо випробувати на власних діточках?! Звичайно, це особиста справа кожного, до якого фахівця звернутися людині, щоб відновити свою "чоловічу силу", чи жінці, яка за допомогою ворожки прагне прив'язати до себе невправного чоловіка, чи страждальця, виснаженого різними жорстокими хворобами. Але на свій розсуд розпоряджатися життям дитини без її на те згоди, мені здається, не справедливо. Особливо в тих випадках, коли життя і здоров'я маляти не були під загрозою, а батькам лише хотілося, щоб воно міцніше спало чи швидше вчилася самотійності. Попри все, близько в половини малят від нуля до трьох років є проблеми з тим, щоб лягти спати і нічними підйомами. Дуже багато дітей мають проблеми з травленням, сиданням на горщик, із привчанням до їжі. Більшість цих труднощів переборюються на рівні заміни різних забобонів на правильні знання про розвиток дитини, за допомогою терпіння, мудрості, батьківської інтуїції і неогоїстичній любові.

Дивно, до чого розквітло знахарство, до того ж не десь у Зімбabwe, а в Україні, країні, де понад 97% зареєстрованих релігійних громад є християнськими, де віруючими вважають себе 68% жінок і 46% чоловіків. Але ж ставлення церкви до діяльності народних цілителів, бабусь-"цілителюк", білих магів і екстрасенсів однозначно негативне. Чому? Тому, що в Біблії будь-яке звертання по допомогу до потойбічних сил суворо заборонено Богом. Цей наказ зустрічається у Священному Писанні так часто, що неможливо навести тут усі цитати.

Наприклад, на початку Біблії в книзі Повторення Закону 18:9-13 сказано: «Нехай не знайдеться між тобою такий, хто переводить свого сина чи дочку свою через огонь, хто ворожить ворожбу, хто ворожить по хмарах, і хто ворожить по птахам, і хто чарівник, і хто чорнокнижник, і хто викликає духа померлого та духа віщого, і хто питає померлих. Бо гидота для Господа кожен, хто чинить таке, і через ті гидоти Господь, Бог твій, виганяє їх перед тобою.»

А щоб цілком відчувати, до якого ж ступеню Богу гидка людина, що контактує з потойбічними силами, у книзі Вихід записано: "Чарівниці не залишиш при житті" (Вих. 22:17). Божа заборона на спілкування людей з потойбічними силами не перестала звучати практично у всіх книгах Біблії.

У старовину люди, які займалися чарівництвом, були вигнанцями. "Бабки" жили на болотах, у лісах зовсім не через свою любов до природи. Їх виганяли із сіл, не пускали в церкви. До того ж жили вони там родинами, тому що разом з чаклунами виганяли і всіх їхніх близьких родичів. Якщо і приходив хтось до них, то однозначно усвідомлював, що йде на угоду з нечистою силою. Сьогодні добрі бабусь-цілительки називають себе віруючими, лікують святими молитвами, Бога згадують. Тут можна і розгубитися: "Хіба не Бог зцілює?"

Так, звичайно, Бог дуже часто робить чудесні зцілення. Наприклад, Ісус Христос і Його учні зціляли хворих, воскрешали мертвих, виганяли злих духів. Але ніде в Біблії ми не знаходимо, щоб когось вилікувала бабуся. Роблячи зцілення, Христос і його учні постійно проповідували Царство Боже. Ісус бачив внутрішнє страждання людської душі, не помітив для оточуючих, котре в багаті рази перевершує страждання тілесні. Він починав зцілення з кореня проблеми - з видалення гріха, який отруює життя людини, а не з усунення симптомів хвороби тіла. Христос НІКОЛИ не зціляв хворих заради сенсації. Він не шукав слави, Він шукав віри: спонукав людину до покаяття і до повної зміни життя.

Багато «ясновидючих» і цілителів, які, як правило, є люди, чуйними до чужого горя, від усієї душі бажають добра своїм пацієнтам. Але, бажаючи допомогти іншим, вони через незнання чи з наївності, самі потрапляють у тенета сатани. На прийомі в бабки можуть згадуватися імена Бога і Діви Марії, святі молитви, але про порятунок душі мова не йде, значення мають лише відчутті, тілесні результати: зняття болю, заспокоєння нервів. Більше того, бабки не можуть зцілити цілком, і хвороба може повернутися чи навіть прогресувати. В інших випадках настає фізичне зцілення, але хвороба не зникає, а немов би переміщається з тіла в душу, вражає психіку, змінює мислення людини. В результаті невдалого лікування в "цілителів" лікарі не можуть потім не те що лікувати, навіть визначити діагноз.

Біблія не раз авторитетно заявляла і заявляє, що Бог не є джерелом енергії для білих магів і цілителів. У Євангелії від Матвія записані слова Ісуса Христа: "Багато-хто скажуть Мені того дня: Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили? І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не знав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!" (Матв.7:22-23).

Жертви неучтва

Діти ЗАВЖДИ страждають від того, що батьки звертаються до бабок. Рано чи пізно в дуже багатьох з них священики відзначають ті самі симптоми: страх, депресія, пригніченість. Їх можуть також супроводжувати фізичні і психічні хвороби, (навіть які важко діагностувати), постійну убогість, часті нещасливі випадки, невдачі, зруйновані шлюби, постійні конфлікти в родині, схильність до спотвореного сексу, порнофантазії. Їх переслідують яскраві сновидіння, галюцинації, бачення духів чи чогось нереального, їм причуваються якісь голоси і музика, властивий релігійний фанатизм, який доводить до виснаження, тяга до спиртного, наркотиків, самогубства, богохульні думки, постійна заздрість, самоосуд і плаксивість, безпричинне внутрішнє занепокоєння, раптові приступи гніву, ненависть, схильність до неправди, крадіжок, рання смерть від різних хвороб. І це ще не весь перелік. Часом спостерігаються такі незрозумілі явища, як відчуття чийсь невидимої присутності в домі. Маленькі діти можуть безпричинно плакати ночами. Наслідки відвідин бабки чи екстрасенса з'являються не одразу, можуть минути роки чи навіть десятиліття, поки сатана пред'явить рахунок за зроблену "послугу". Але особливо страшно це спостерігається в нащадків самих чаклунів чи бабок.

За деякими підрахунками у колишньому Радянському Союзі більш ніж півмільйона людей вважають себе екстрасенсами, цілителями, травниками, чаклунами, ясновидючими, астрологами, хіромантами і т.д. Майже кожен

другий із них страждає душевними хворобами. Вчений-етнолог Валентина Харитонova, провідний науковий співробітник Інституту етнології й антропології, керівник "Центру з вивчення шаманізму та інших вірувань і практик" повідомляє, що на курси народних цілителів приходять безліч людей із психічними відхиленнями чи з "дрімаючими" патологіями. Їх намагаються відсівати. Але вони дуже наполегливі і так чи інакше встряють у цю справу. В результаті ми маємо божевільного, котрий лікує, а вірніше, калічить пацієнтів. Ці здібності небезпечні. Люди просто не розуміють, який «ящик Пандори» вони відчиняють...

Ось чому я вважаю, що материнська любов не повинна бути сліпою. Особисто мені ніколи більше не прийде в голову взяти свого єдиного сина і віддати його в руки бабки, навіть якщо він потребуватиме зцілення. Я вірю, що Бог може і зберегти, і вилікувати кожного малюка, батьки якого смиренно, з вірою будуть просити Його про це в молитві. Адже хвороба і смерть - це ворожі Богу сили, що прийшли у світ в результаті зробленого людьми гріха. У Біблії Бог називає Самого Себе лікарем, який зціляє від хвороб, щоб саме до Нього людина зверталася по допомогу.

розшифруй закований вірш:

НЕ НЕМОЖЛИВО

"Про що думаєш, синку? - запитала мама, - ти маєш вигляд такого серйозного".

"Вчитель у Недільній школі сказав, що Бог - один в трьох особах, - відповів Андріян, - але я цього не розумію".

"Це справді важко зрозуміти", - кивнула мама.

"Вчитель каже, що є Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий, і що це одна особа, - продовжував Андріян. Як так може бути?"

"Я знаю, що це виглядає неможливим для нас, - сказала мама, - але так написано в Біблії". Телефонний дзвінок перервав розмову. "Це був твій тато, - сказала мама після розмови по телефону, - він попросив мене забрати його одяг з хімчистки".

Поки вона говорила, телефон подзвонив знову. Цього разу Андріян підняв трубку. Поговоривши декілька хвилин, він подав трубку мамі. "Це бабуся, вона хоче з тобою поговорити", - сказав він.

Мама взяла трубку. "Привіт, мамо! - сказала вона, - звичайно, я підвезу тебе. Пів четвертої? Добре. Я приїду біля третьої. Побачимося".

"Бабуся також чекає твоєї допомоги?" - запитав син.

"Так, - кивнула головою мама, - бабусі треба поїхати до лікаря. А ще мені треба заїхати до тітки Соні, я обіцяла забрати зі школи її доньку. У мене буде важкий день".

"Що вони собі думають! - вигукнув Андріян, - ти ж не трійнятко!"

Мама розсміялася: "Деколи важко, але я на це не зважаю, - відповіла вона, - вони всі мають право розраховувати на мою допомогу. Я - дружина твого тата, і він просить мене зробити щось для нього. Я дочка своєї матері, і вона має право просити мене допомогти. А тьотя Соня — моя сестра, і вона попросила мене про послугу".

Андріян на хвилинку задумався. "Дружина, дочка, сестра — і все це ти одна, - сказав він, - може, це так, як і Бог — бути більш, ніж одною особою".

"Гарний приклад, Андріяне, - похвалила мама, - хоча це і недосконалий зразок трійці. Розумієш, в деякі речі ми віримо лише тому, що так написано в Біблії, навіть якщо повністю не розуміємо чогось, це правда".

"Добре, мамо, - погодився Андріян, - але це допомогло мені трохи більше зрозуміти".

ЩО ДУМАЄШ ТИ?

Чи ти сумніваєшся в тому, що вчить Біблія такому, яке здається незрозумілим? Біблія — Слово Боже, і все, що вона каже — правда. Бог значно більший і розумніший за нас. Навіть якщо ти не розумієш деяких речей, ти можеш вірити у все, що каже Бог.

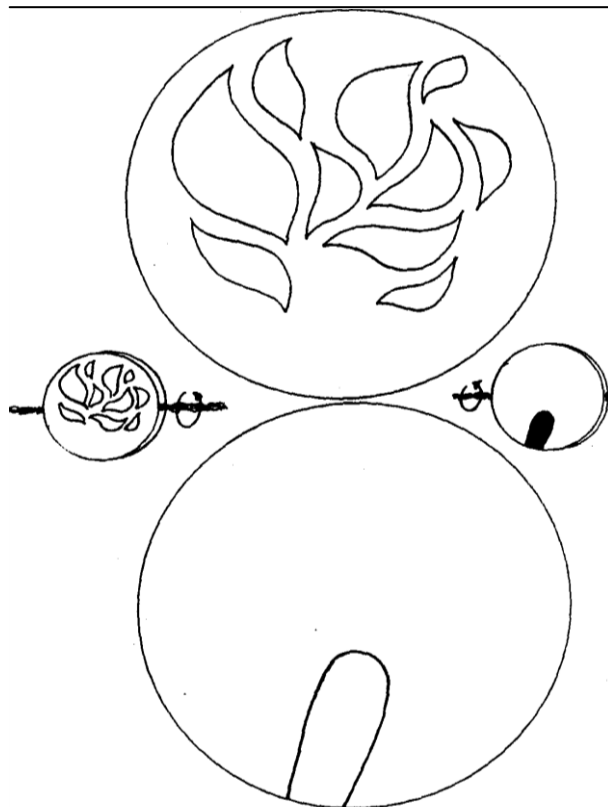
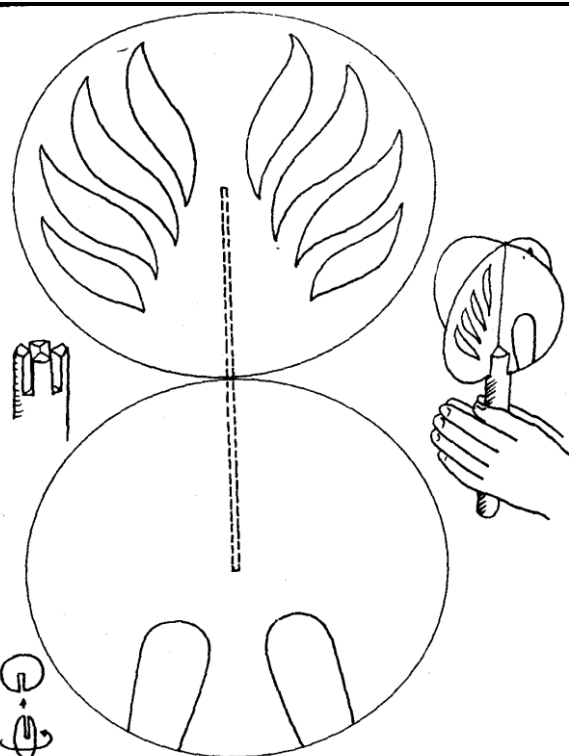
А	Б	В	Г	Д	Е	Є	Ж	З	И	І	Ї	Й	К	Л	М
■	□	▣	▤	▥	▦	▧	▨	▩	▲	△	▴	▵	▼	▽	◆

Н	О	П	Р	С	Т	У	Ф	Х	Ц	Ч	Ш	Щ	Ю	Я	Ь
															

□ ○ ■ ● ○ ▨ ● □ ▶ ▮ ▽ ☎ 🎵 ■ ♣ ◆ ▀

● ◻ ♥ ◼ ▲ ▼ ▨ ☎ ☆ ▶ ◼ ◻ ◯ ▨

○ ||| ◆ ○. 1 ▶ □ ■ ◆ ■ 5:7

Ручна робота: розфарбування вірші

завжди готовий
допомогти тобі
молитвою

Як, ти ще
не чув про
ІСУСА?

На волинських обласних телеканалах "Нова Волинь" і ТРК "Аверс" з подальшими повторами будуть демонструвати християнські молодіжні профілактичні фільми "Правда про СНІД", "Правда про алкоголь" і "Правда про наркотики", виготовлені студією "Правда PRO" - структурним підрозділом Волинського обласного благодійного фонду "Преображення".

Книги Папи Бенедикта XVI - справжні бестселери. Тільки за останні три роки глава Римсько-Католицької Церкви заробив близько 2 млн. євро на продажі своїх книг.

Прокурор міста Азбесту Свердловської області підписав заяву в міський суд, у якій просить визнати журнали релігійної організації "Свідки Єгови" екстремістськими і заборонити їх на території Росії. "Відповідно до висновку релігійної і лінгвістичної експертизи, тексти журналів спрямовані на поширення порушення ворожнечі, пропаганду винятковості їхньої віри і приниження людського достоїнства по ознаці відносини до релігії", - повідомив "Интерфаксу" прокурор міста Вадим Чукреев.

Філіп Хейлен, заступник мера бельгійського Антверпена, запропонував мусульманам облаштувати мечеті в тих, що пустують чи закинутих християнських церквах, повідомляє журнал "Навколо світу". Зараз у місті нараховується 36 мечетей, велика частина яких розташована в старих будинках. Їхні приміщення занадто тісні, і в них немає запасних виходів. У той же час будівництво нових мечетей ще не починалося.

1 червня громадська організація "Відповідь" провела на Театральній площі Тернополя святковий концерт, присвячений міжнародному Дню захисту прав дитини. Він відбувся на підтримку акції боротьби проти негативних явищ у суспільстві, що ставлять під загрозу безпеку дітей. Зокрема, розлучень, абортів, наркоманії, пияцтва, нездорового способу життя. Акція проходила під девізом: "Якщо діти - майбутнє, то майбутнє у твоїх руках!"

3 червня 2008 року Верховною Радою України був повторно розглянутий Закон "Про внесення змін у деякі законодавчі акти України" (законопроект № 2481, автор - Кабінет Міністрів України) беручи до уваги внесення Президентом України пропозицій до нього шляхом використання права вето. За результатами голосування Закон був підтриманий 226 голосами народних депутатів України від коаліційної більшості й у сесійній залі Парламенту був підписаний Президентом України. Слід зазначити, що в прийнятому парламентом Законі з пропозиціями Президента України збережене виправлення, відповідно до якого для релігійних організацій передбачена можливість одержання в оренду земельних ділянок державної і комунальної власності для розміщення культових споруджень без застосування аукціонних процедур. Зазначеним Законом були внесені зміни в частину першу статті 16 Закону України "Про оренду землі", в якій, зокрема, передбачено: "Придбання права оренди земельних ділянок, що знаходяться в державній чи комунальній власності, здійснюється винятково на аукціонах (крім ...використання релігійними організаціями (під культовими спорудженнями), що легалізовані в Україні)". Також у порядку денному засідань Верховної Ради України є розгляд у другому читанні законопроекту "Про внесення змін у деякі закони України" у відношенні права релігійних організацій на постійне користування земельною ділянкою (регістр. № 0973, автори - Турчинов А.В., Лук'ячук Р.В., Сухий Я.М.). Прийняття зазначеного проекту закону давно очікується в релігійному середовищі, про що свідчать кількарізові звертання Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій до Верховної Ради України декількох скликань, і дозволить зробити ще один крок у законодавчому рішенні актуальних проблем церков у сфері землекористування.

Президент України Віктор Ющенко 30 травня звернувся до представників Церков і релігійних організацій із проханням "допомогти сиротам знайти родину, своїми мудрими пастирськими радами постійно підтримувати дитину і його нових батьків". По переконанню Президента, у питанні турботи про підростаюче покоління, становленні його духовності і гармонії зі світом, величезна і незамінна роль належить Церкві.

"Настав час об'єднати зусилля Церков, релігійних організацій, конфесій, державних і суспільних інституцій, щоб формувати духовний світ дитини на основі високих моральних цінностей і кращих національних традицій. Разом ми перешикуємо державу, у якій юне покоління буде рости у мирі, любові, доброті і вірі у своє щасливе майбутнє. Нехай щедрість і милосердя вашої душі примножується з кожним днем заради дітей України", - говорить в звертанні Президента України, яке оприлюднила прес-служба Глави держави.

2008 рік проголошений в Україні Роком підтримки національного усновлення й інших форм сімейного виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Президент переконаний, що суспільство не має права допустити, щоб ці діти були соціально ізольованими чи ошуканими, щоб, втративши батьків, ще й втратили і життєву перспективу.

В Україні заборонять аборти на законодавчому рівні? 1 червня 2008 року на Театральній площі м. Луцька відбулася акція духовного відродження України "Збережи і захисти життя дитини". Метою акції, за словами одного з її організаторів - голови Волинської обласної громадської організації (ВООО) "Християнський рух за життя" доц. Євдоку Антоніни, буде молитовне звернення до Господа про припинення в Україні дітовбивства в лонах матерів і збір підписів під Відкритим листом-звертанням до Президента України В.Ющенко, Голови Верховної Ради України А.Яценюка, Прем'єр-міністра України Ю.Тимошенка з вимогою на законодавчому рівні заборонити аборти в Україні. У День Перемоги молоді активісти провели пікет проти абортів під гаслами: "Фашистів перемогли, а дітей все рівно вбивають". Під час акції було роздано більш 200 листівок, що містять заклики до заборони абортів. Крім того, учасники пікету тримали плакат, який через півтори години після початку акції працівниками міліції був конфіскований.

Молодого білоруського активіста Кастуся Шиталю 20 травня викликали на допит у відділення міліції. За словами Шиталю, це зв'язано з його діяльністю, спрямованою на популяризацію християнських цінностей.

11 травня у світі пройшов грандіозний молитовний марафон. Люди з майже 200 країн молилися Богу про глобальні зміни у своїх країнах і у світі. Україна вчетверте брала участь у Всесвітньому дні молитви. У ВДМ-2008 брали участь церкви з багатьох областей України, у тому числі Дніпропетровської, Донецької, Київської, Львівської, Тернопільської, Миколаївської, Одеської, Івано-Франківської, Харківської. Люди різних конфесій і служінь молили Бога про зміну ситуації в нашій країні, як політичної, так і економічної.

Майже 41% киян у відповідь на питання про конфесійну належність заявляють, що вірять у Бога, але не належать до жодної з церков. Серед мешканців столиці, для кого належність до конкретної церкви є актуальною, найбільш популярна Українська православна церква Київського патріархату. Про свою належність до неї заявили 18% опитаних. Наступною по чисельності є група "нерелігійних", що складає 15,5%. Четверту і п'яту позицію - по 7,3% - розділяють ті, хто не може визначитися, релігійний він чи ні, а також віруючі тієї УПЦ, що зберігає єдність з Московським патріархатом. По 1,5% віруючих киян належать до Української автокефальної православної церкви і протестантів, 1% киян належать до Української греко-католицької церкви. По піввідсотка киян зв'язують себе з Римсько-Католицькою церквою і "Посольством Божим".

За останні 5 років в Україні набула поширення епідемія "аптечної" наркоманії. Завдяки неконтрольованості і безкарності, цей наркобізнес досяг неймовірних обсягів. За заявами МВС щорічний випуск «Трамадолу» в Україні досяг 170 млн. доз, тоді як річна потреба в цьому препараті не перевершує 6 млн. Куди йдуть більш, ніж 160 млн.??? Завдяки своїй легкій доступності - у школи, училища, технікуми, ВУЗІ, бо переважними споживачами цих пігулок є підлітки та молодь.

Розпорядок служінь

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

«ПОВЕЗЛО»

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги, 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: неділя, 11 год., просп. Лісовий 12-6 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: неділя, 10 год., Лісна, 71 Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 10.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

ХРИСТИЯНСЬКА БІБЛІОТЕКА

Української Євангельсько-Реформованої Церкви
Біблії, книги, відео- та аудіо продукція, сувеніри
 м.Свалява, вул. Борканюка (біля муз.школи)
 тел.80506665549
 працюємо: пон.-п'ятн.: 10.00-16.00

Живе у нас в будинку один чоловік. Сиренький такий, непримітний, і ніхто його імені навіть не знає. Такий собі - Іван Іванович Іванов: що він є, що його немає. Але от одного разу прославився він на весь наш двір, а було це так...

Іхав цей Іван Іванович якось у ліфті. І як виходити став, то за ключами в кишеню поліз, а з неї купюра в сотню гривень взяла та й випала... І прямо в щілинку ліфта, ну й полетіла у шахту. Так цей тихий такий на вид Іван Іванович виявився дуже і дуже голосним, так ще таким активним зробився. Усі телефони обдзвонив, усіх просто «на вуха поставив». "Давайте мені ліфтера, - кричить, - хоч шахтаря, бо сам у шахту полізу, уб'юся там, а ви всі за це відповідати будете. Вас усіх посадять або розстріляють." Але ліфтер, говорять, занедужав, інший запив. Роби, говорять, що хочеш, але в шахту не лізь. Ми тебе при свідках попередили. На це Іван Іванович, виявився не з боязким, витягши з квартири ломик, лопатку, він прийнявся самостійно розсовувати двері ліфта на першому поверсі. А на другому в ліфт стілець поставив, щоб двері не закривалися. От такий маневр, виходить, хитрий. Людям, звичайно, стало відразу цікаво: чого це тут таке робиться і стали радісно обговорювати, що відбувається. Після чергової атаки дверей, видаючи жалібний скрип, вони відкрились, а Іван Іванович, радіючи пірнув у шахту і гарячково почав колупатися серед гір сміття, шукаючи свій скарб. Двері, які зачинилися за ним відразу ж, хоча і змусили бабок заохати, а хлопчаків засміятися, говорили про те, що попереду друга серія, і розходитися рано, адже він ще буде вилізати назад.

А в цей самий час простодушна баба Нюра, що живе на другому поверсі, нічого не підозрюючи, вирішила вийти на подвір'я, щоб обговорити з подружками для початку президента і серіал, а потім вже як піде. Справедливості заради треба помітити, що баба Нюра була глуха як тетеря, що, втім, не заважало їй приймати саму активну участь у засіданнях на лавочці. Ну от, виходить вона на площадку, а там якісь хулігани стілець у ліфт засунули. Ну, вона його і забрала, ввійшла у ліфт та, нічого не підозрюючи, натиснула на кнопку першого поверху.

Внизу пильний народ почув, що хтось у ліфт зайшов і збирається їхати. Давай репетувати, як тільки в нас уміють на "чистому" українському. Так яке там! Баба Нюра без свого слухового апарату, з яким вона телевизор дивиться, взагалі нічого не чує. Хтось було наверх кинувся, та пізно: двері вже закрилися, і ліфт поїхав, і не куди-небудь, а вниз. Народ на якусь секунду просто онімів у єдиному пориві. Тишу порушив пронизливий голос якоїсь бабусі - "ВБИВСТВО!!!" А Іван Іванович у цей час у шахті ліфта в одну секунду з перекonanого атеїста перетворився в перекonanого віруючого. Коли він почув, що хтось у ліфт заходить, то відразу ж кричати почати, а як побачив, що ліфт на нього усією своєю сталевною масою неухильно наїжджати починає, то сам, того не очікуючи, на коліна упав та як закричить на весь будинок: "ГОСПОДИ, ПОМИЛУЙ МЕНЕ ГРІШНОГО!!!!!!"

Ну і що ж відбулося далі? А далі сталося чудо. Після його слів раптом у всьому будинку відключилася електроенергія. Ліфт, звичайно, застряг. Через хвилину чоловіки розтиснули двері, доставши з ліфта бабусю, яка похолоділа від страху, а із шахти - блідого, як смерть Іван Івановича. Той так і не знайшов свої гроші. Через хвилину з'явилось світло, і напівживий Іван Іванович мовчки подивився в ліфт, після чого вимовив: "ПОВЕЗЛО!"

Що означає "повезло"? Помітьте, не "Слава Богу" і не "Бог допоміг", до Якого той щойно волав у повному розпачі, а просто "повезло". Ось такі у нас люди, християни. Коли потрібно – вірять, коли не потрібно – просто «повезло».

Технічний редактор: Мурза Еріка
 Члени редколегії: Мурза В.В.,
 Пилипенко В.В., Молнар Шандор
 НАША АДРЕСА:
 вул.Визволення 164/1, м.Свалява
 Закарпатська область, Україна, 89300
 Телефон редакції: 8(03133)73061
 e-mail: uerc@ukr.net

 Тираж видання: 1000 примірників.
 Періодичність – раз у два місяці
 Газета розповсюджується за пожертви

**Вігвігайте сайт Свалявської
 громади в Інтернеті
 www.uerc.ho.ua**

